

ost•ra•var

zpravodaj 1

středa 30.11.2011

Dnes

10.00 GOTTLAND
NDM - Divadlo Jiřího Myrona

13.00 TARELKINOVA SMRT
Komorní scéna Aréna

16.00 DÍVKA S POMERANČI
Divadlo loutek Ostrava

18.30 AMADEUS
NDM - Divadlo Antonína Dvořáka

22.00 PORNOHVĚZDY
v Divadle loutek Ostrava – hraje
Divadlo Petra Bezruče

Naši milí čtenáři,

jistě všichni víte, že festivalový zpravodaj – míněno jakýkoli, protože tento ostravský budeme důsledně psát s velkým Z – je tiskovina z podstaty věci tak trochu podivná. Píše a sází se narychlo, na koleně a s přibývajícími dny festivalu také ne vždy v ideální tělesné a intelektuální kondici. Předpokládám, že to nikoho z vás nijak zvlášť nedojímá. Ostatně proč by taky mělo – nikdo nás nenutil, abychom se tohoto podniku zúčastnili. Za celou redakci tedy slavnostně slibuji, že se na žádnou z výše uvedených polehčují-
»

cích okolností nehodláme vymlouvat. Nikdo z kolegů redaktorů sice o tomto, ani o žádném níže učiněném slibu netuší, spoléhám však na to, že teď už by jim mohlo být blbě začít se vykrucovat.

Z pohledu autorů Zpravodaje dochází k nezvyklé situaci: skoro všichni milí čtenáři viděli představení, o kterých se píše, obvykle na ně nestačili zapomenout a mnozí na ně též mají nějaký svůj vlastní nebo alespoň vypůjčený názor. To je hezké, jenže poněkud riskantní. Za vola lze být díky psaní do Zpravodaje mnohem snáze než kdy jindy a nemusíte kvůli tomu čekat na festivalovou debatu jako všichni ostatní. Jménem celé redakce nicméně slibuji, že se nebudeme držet opatrně zpátky, čili že pro vás, milí čtenáři, budeme za voly rádi a co nejzodpovědněji.

Zpravodaj však není pouze o redakci, jak bychom napsali, kdybychom se takto hnusným vazbám nevyhýbali jako čert kříži, ale také o čtenářích. Rádi proto i vám, milí studenti, pedagogi, kritici či umělci, pomůžeme proniknout na zpravodajové stránky. Vaše názory, glosy, polemiky poznámky, denunce, drby, citové výlevy a všechny další relevantní festivalové žánry vřele vítáme. Na závěr úvodníku tedy za celou redakci slavnostně slibuji, že vaše případné příspěvky pečlivě prostudujeme a budou-li Zpravodaje hodny, s náležitou péčí a pompou otiskneme.

Na stránkách Zpravodaje (i jinde) se na setkání s vámi těší

VLADIMÍR MIKULKA

Zítřka

10.00 MOSKVA -> PETUŠKY
NDM - Divadelní klub Divadla Jiřího Myrona

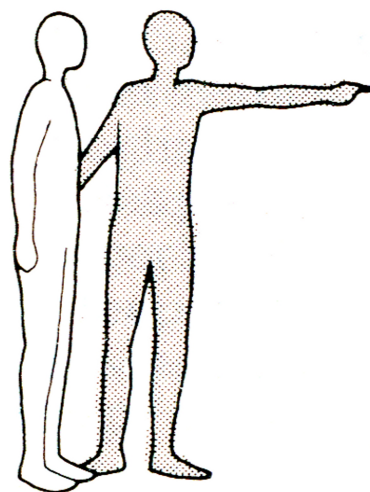
10.00 LEBENSRAUM
Divadlo loutek

13.00 RODINNÁ SLAVNOST
Divadlo loutek - hraje
Divadlo Petra Bezruče

15.30 BLECHA
Komorní scéna Aréna

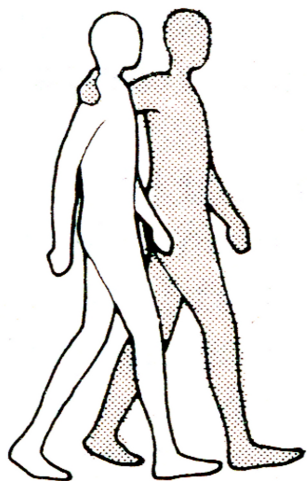
18.30 MARAT/SADE
NDM - Divadlo Jiřího Myrona

21.15 LEBENSRAUM
Divadlo loutek

OBSAH

co nového v Ostravě ... 3 - 5
nové tváře divadel ... 6 - 9
redakce se představuje ... 10 - 13
divadelní NEJ ... 14
hvězdičky ... 15

Trvalo to, ale dočkali jsme se!

Po více než roce a půl se ostravští opět setkávají s hordou divadelních odborníků i prostých divadelních nadšenců, kteří se přijeli do šumné moravskoslezské metropole obdivovat zdejšímu divadelnímu umění. OST-RA-VAR slaví patnáct let a vstupuje tak do puberty. Očekáváme ale, že to bude věk krásný, nikoli neúživý. Od doby, co jsme se viděli naposledy, se toho sice mnoho událo i změnilo, Ostrava však stále zůstává oblíbenou divadelní destinací.

Letošní ročník bude plný inovací. Změnilo se datum festivalu, mění se fasády a interiéry mnohých ostrav-

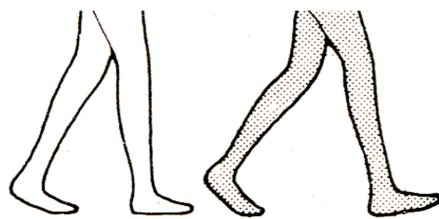
TIP DNE!

Mikulášková inscenace *Gottland* neodbytně připomíná „bezručácké“ a „cpinkuláškovské“ 1984. Vztah mezi knihou a její dramatinací by se u obou dal nazvat jako volný přepis nebo inspirace četbou. Podobná je i výstavba a funkce scény - tu předsází kulturního domu, tam prostor tělocvičny, setření individuality postav pomocí uniformních kostýmů, práce s dobovými dokumenty a citace tis-

ských divadel, městu přibyl orloj - a tak i festivalový Zpravodaj vyzkouší několik novinek. Do vedení redakce přišli dva lidé, kteří budou zodpovědní za kvalitu i podobu festivalového Zpravodaje: organizační složku zajistí Veronika Štefanová, která jako odbornou supervizi přizvala ke spolupráci Vladimíra Mikulku. Redaktory Zpravodaje jsou studenti divadelních věd z Prahy a Brna, kteří mají s festivalovým psaním bohaté zkušenosti.

Abychom dostáli loňské výzvě Vladimíra Justa, učiníme za dost i pluralitě názorů. Využijeme přítomnosti divadelních odborníků a budeme se jich ptát a jejich odpovědi budeme tisknout. A trochu kritické aktivity přivítáme i od vás, diváků. Můžete se opět aktivně zúčastnit ankety o NEJ... z OST-RA-VARu a oceníme (popřípadě i otiskneme) i vaše kritické reakce, postřehy či názory. Tedy dívejte se, vnímejte, prožívejte, radujte se, hlasujte a čtěte Zpravodaj!

VERONIKA ŠTEFANOVÁ

ku předčítané do mikrofónů. V divadle Jana Mikuláška se svět antiutopického románu 1984 se světem reportáží o české společnosti 20. století značně prolínají. Záměrně?

-PH-

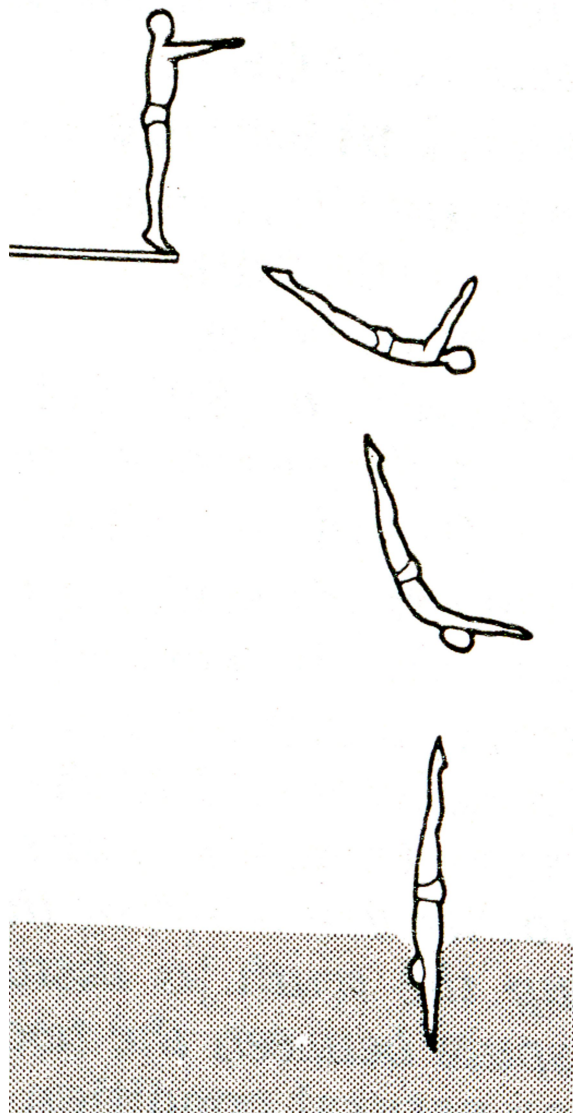
Předvánoční OST-RA-VAR

Marek Pivovar o festivalových organizačních změnách

Jak jsme mnohokrát zdůrazňovali, festival je určen především kritikům, pedagogům divadelních škol a jejich studentům. A právě z řad kritiků a pedagogů vzešel námět na změnu termínu konání OST-RA-VARu. Na seminářích se velice často ozýval povzdech: *„Kdybych to představení neviděl až teď na jaře, ale na konci minulého roku, určitě bych ho navrhl na festival nebo na některou z cen.“* Další zase argumentovali tím, že když nějaký kus vidí na jaře, pozdější zážitky to překryjí a inscenace tak má menší šanci získat cenu nebo nominaci na festival. Neděláme si samozřejmě žádné iluze, že teď se s cenami a festivaly pro ostravská divadla roztřhne pytel, ale přání účastníků jsme vyslyšeli. Navíc se tento termín z provozních důvodů více hodí i nám samotným.

Novinkou v programu je využití nově otevřeného prostoru, které se jmenuje se COOLTOUR – Multižánrové centrum a stojí na Černé louce. Uskuteční se v něm dva ze tří seminářů a také představení hosta festivalu, Bílého divadla. Dovoluji si také připomenout vernisáž ostravského fotografa Jiřího Kudělky v pátek 2. prosince v 18 hodin ve foyer Divadla Jiřího Myrona. Jiří Kudělka je spolu s Martinem Popelářem autorem fotografií v programu k inscenaci Gottland.

Poslední změna, a to velmi výrazná, se týká už ročníků příštích. Pedagog olomoucké divadelní vědy Jiří Štefanides, který moderoval všechny

semináře dosavadních čtrnácti ročníků (a jak doufáme, zdárně skončí s patnáctým na kontě), nás požádal o „odchod do výslužby“. Za to, co pro OST-RA-VAR za těch čtrnáct ročníků udělal, mu patří naše velké díky. Kdo převezme žezlo po něm, zatím nevíme. Nějakou představu máme. Možná na to na některém ze seminářů dojde řeč.

MAREK PIVOVAR

Co nového v divadelní Ostravě

Od února 2010, kdy proběhl minulý ročník OST-RA-VARu, se v Ostravě mnoho změnilo. Město prošlo náročným a vyčerpávajícím soutěžním kláním o titul Evropské hlavní město kultury 2015. Ostrava sice nevyhrála, ale navzdory tomu některé ze svých projektů uskutečňuje. Patří mezi ně i nově opravené multižánrové centrum Cooltour na Černé louce, první experimentální kulturní centrum v Ostravě, které si klade za cíl podporovat mladé a začínající umění, poskytovat zázemí a dále rozvíjet tvůrčí talenty. Projekt bezesporu cílevědomý a pro moravsko-slezskou metropoli důležitý. OST-RA-VARské publikum do něj nahlédne třikrát - během rozborových seminářů a při představení hosta festivalu, Bílého divadla.

V duchu rekonstrukce uměleckých prostorů se v Ostravě odehrály i další projekty, přičemž jedním z největších bylo vybudování nové scény a modernizace původní budovy Divadla loutek Ostrava. K původní stavbě, jejíž interiér také prošel během rekonstrukce proměnou, byla přistavěna alternativní scéna a venkovní amfiteátr. Investice do oprav nebyly malé. Vyšplhaly se téměř na 70 milionů korun, na což z větší části přispěla Evropská unie. Rekonstrukce pomohla k navýšení kapacity divadla a tak i k rozšíření souboru a repertoáru. Na nové scéně by se měly odehrávat především komorní inscenace, interaktivní předsta-

vení, dílny pro děti s handicapem, nebo literárně-dramatické aktivity. V přístavbě je depozitář loutek, zázemí pro herce a administrativní divadla. Unikátním prvkem celé stavby je orloj, který každý den v dvouhodinových intervalech otevírá galerii šesti pohádkových postav.

Do Divadla loutek Ostrava letos OST-RA-VARští diváci zavítají častěji, neb jsou tam situována festivalová představení Divadla Petra Bezruče, jehož rekonstrukce stále trvá (posunuta byla kvůli rozpočtovým nedostatkům na magistrátu). Tradiční půvab a svéráznou poetiku bezručovských představení absence jejich domácí scény určitě neubere.

Novinky pronikly i do souborů některých ostravských scén. Do činoherního souboru Národního divadla moravskoslezského přibyl Igor Orozovič, Dalibor Dufek, Petra Lorencová a Veronika Lazorčáková. Jednu sezonu v Divadle Petra Bezruče už prožili i Pavla Gajdošíková a Michal Sedláček. Divadlo loutek Ostrava přijalo do hereckého souboru dvě nové tváře, Ondřeje Besedu a Jiřího Krupicu. Rádi bychom vám ve Zpravodaji zprostředkovali rozhovory s novými hereckými tvářemi Ostravy. V prvním čísle začínáme Divadlem loutek Ostrava.

VERONIKA ŠTEFANOVÁ

Nové tváře Ostravy, díl 1. Posily Divadla loutek

Novoty střídají v Ostravě novoty. Nemění se jen architektura a interiéry ostravských divadel, ale také složení hereckých souborů. Do ostravských divadel přišlo v posledním roce herecké mládí, které má nyní příležitost profesně se družit se zkušenými hereckými kolegy. Téměř ve všech ostravských scénách získali angažmá čerství absolventi divadelních škol. Pro letošní ročník festivalového Zpravodaje jsme si připravili seriál rozhovorů s ostravskou hereckou omladinou. První z nich jsou členové souboru Divadla loutek Ostrava, Jiří Krupica a Ondřej Beseda.

Jiří Krupica...

Co vás přivedlo k herectví? Začal jste už jako malý kluk, nebo vaše vášně k divadlu propukla později?

To je častá otázka. Popravdě, já jsem toho jako malý kluk vyzkoušel opravdu hodně. A mezi těmi aktivitami byl i dramatický kroužek, který ovšem po roce zrušili. Zjistili, že naše učitelka pracuje v porno průmyslu. To je skutečně pravda. V deváté třídě jsem se přihlásil na konzervatoř, aniž bych si od toho cokoli sliboval. A už to bylo. Během studia jsem divadlu nadobro propadl.

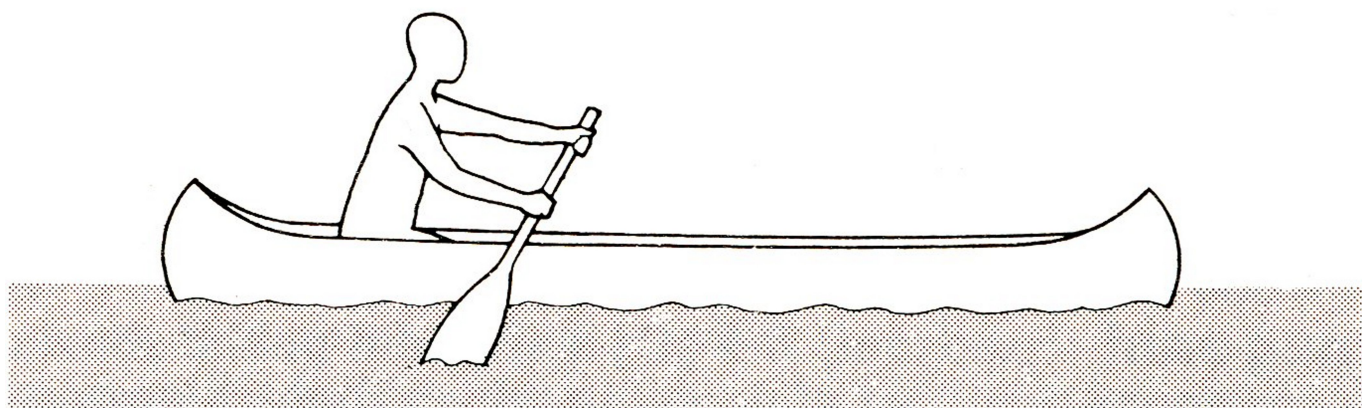
Chtěl jste za každou cenu studovat herectví v Ostravě, nebo jste

zkoušel přijímací zkoušky i na jiné školy?

Konzervatoř v Ostravě pro mě byla jediná alternativa. Když jsem se na ni hlásil, nevěděl jsem stoprocentně, že chci být herec. Tak jsem zkusil jenom tu ostravskou. Ani jsem nevěděl, kde jinde ještě konzervatoře jsou. O budově té naší jsem si až do přijímaček myslel, že je to úřad.

Na Janáčkově konzervatoři jste studoval herectví. Jakou mírou byla ve vaší výuce zahrnuta práce s loutkou?

Během studia jsme se s loutkou neučili vůbec. Jenom v rámci předmětů paní Polzerové jsme si vyzkoušeli práci s materiálem, ale vyloženě loutky to nebyly. Takže teď loutkové divadlo teprve poznávám a objevuju.

Jste velmi mladý, ale máte za sebou spoustu rolí a divadelních zkušeností – s divadelní tvorbou pro děti, ale také s klasickou činohrou a působením na nezávislé scéně, jako je třeba hostování v Buranteatru. Byl byste schopen popsat nejsilnější zážitky z každého vašeho působení?

Kromě toho, že Těšínské divadlo byla moje první zkušenost s profesionálním divadlem, tak jednoznačně nejsilnější zážitek pro mě byla role v inscenaci *Těšínské niebo – Cieszyńskie nebe*. Nejen práce s režisérem Lipusem, ale i spolupráce se staršími a zkušenějšími kolegy pro mě byla obrovskou školou. Taky jsem se naučil trochu rozumět a mluvit polsky.

Polárka byla první angažmá. Takže jsem opět divadlo hlavně objevoval. A nejsilnější momenty byly vlastně tři. Jeden, když na představení *Maryši* parta pubertálních diváků, co přišli do divadla klasicky „zpruzení“, na jeho konci utírala slzy. Další při představeních inscenace *S koníčkem přes hory a doly*, při pohledu na plné hlediště vyskajících dětí. A jako třetí bych zmínil inscenaci Starořecké báje a pověsti kde jsem se potkal se spoustou skvělých režisérů. A Burani? To jsou prostě oni... Kdo nezná, nepochopí.

Jak se přihodilo, že jste nyní v angažmá Loutkového divadla Ostrava?

Do tohoto divadla jsem chtěl už po maturitě. Nejen že se mi líbil repertoár, ale slyšel jsem, že je tam dobrý kolektiv. Navíc jsem si chtěl vyzkoušet práci s loutkou. Tak jsem pana režiséra Klemense otravoval tak dlouho, až mě pozval na konkurz. No a průběh konkurzu? Bylo to příjemné. Jak se říká, byli na mě hodní.

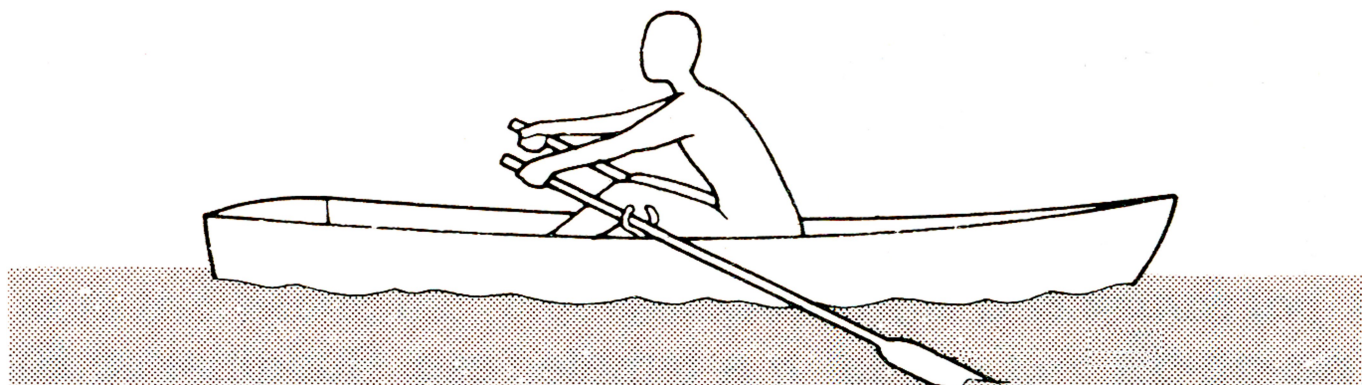
Co vás na loutkovém divadle jako herce baví nejvíc?

No v tuto chvíli mě baví objevovat možnosti loutky. A učit se, jak pocity, které jsem zvyklý vyjadřovat skrze sebe, vyjádřit loutkou.

Narodil jste se v Ostravě, vystudoval jste v Ostravě, žijete a pracujete v Ostravě. Ostravu jednoduše dobře znáte, tudíž nám můžete prozradit vlastní názor na ostravskou divadelní tvorbu.

Já mám Ostravské divadlo hrozně rád. Rád chodím do Bezruč, Arény i Národního. Během studia jsem v těch divadlech viděl všechno, co se během těch čtyř let hrálo. Takže jsem strašně rád, že můžu být součástí ostravského divadelního dění.

-VEŠ-

... a Ondřej Beseda

Máte za sebou dvě divadelní školy, VOŠH v Praze a Katedru alternativního a loutkového divadla na DAMU. Jak byste zhodnotil léta studií na těchto institucích z pohledu již praktikujícího herce? Praxe a studium jsou pravda dvě rozdílné věci.

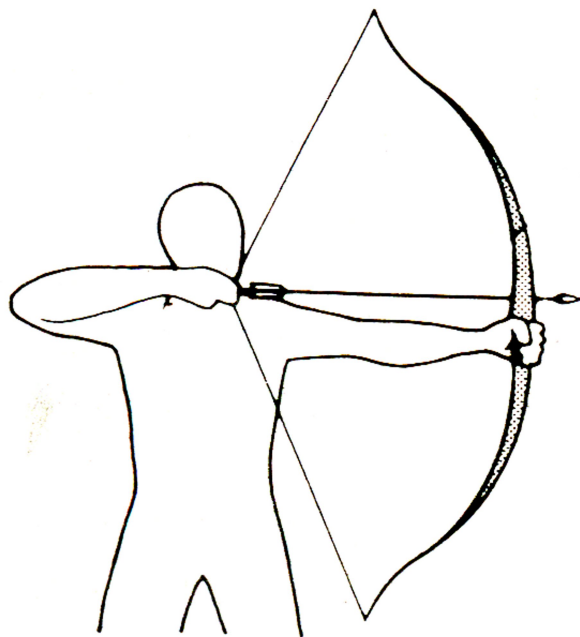
Nejraději bych na DAMU zůstal celý život. Dostat se tam je samo o sobě vlastně splněným snem. Jste tam a jediné, co vás straší, je, že to jednou skončí. Jako „praktikující“ herec nejsem zatím příliš zkušený. Praxe je jistě velmi rozdílná, ale sám jsem zatím zvědavý, co všechno mi přinese.

KALD DAMU se v průběhu let dost proměnila a práce s loutkou z něj téměř vymizela. Jaké byly vaše hodiny práce s loutkou? Myslíte, že vás po technické stránce dostatečně připravily do praxe?

Práce s loutkami byla pro mne hlavní náplní při studiu VOŠH. Byl tam nově otevřen specializovaný obor loutkoherectví a ten jsem studoval. Základy práce s loutkou jsem se naučil hlavně na VOŠH.

Na DAMU jsem byl studentem katedry alternativního divadla, což je široký pojem. Alternativnost tam spočívá hlavně ve způsobu, jakým k ní přistoupí samotní studenti a vedoucí pedagog. Podstatné je, že se zde důsledně nedbá na dodržování dogmatických hereckých postupů a vyjadřovacích prostředků.

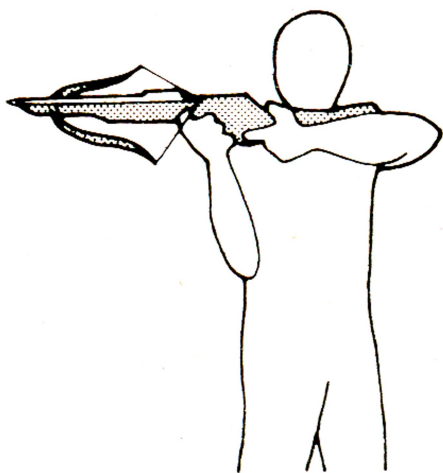
Praxe s loutkou samotná je současně objevování. Škola vás nějak naučí řemeslo, ale teprve samotná

práce vás inspiruje. Na vojně vás naučí zacházet se zbraní, ale trefit se do terče musíte sami.

V České republice už není mnoho profesionálních loutkových divadel a loutkové divadlo není mezi mladými herci zase tolik populární. Co vás na loutkovém divadle přitahuje nejvíc?

Práce s loutkou je „práce“. Ona bolí. A nejen tělo. Nutí vás přemýšlet. Dnešní doba je o pohodlí, ze všech stran posloucháme výzvy, abychom si nějak usnadnili život a udělali si jej pohodlnější. Ničí to tradice, ničí to lidský um a vynalézávat. Proto je to pro mne výzva. Loutky vám nabízejí obrovský prostor pro fantazii. Lze s nimi na scéně realizovat snad cokoli. Jistě jsem i doufal, že se uplatním jako činoherec. Věřím, že se mi to splní. Ocitl jsem se v partě herců, kteří své práci rozumí a umějí ji. Já teprve začínám a pronikám do nového prostředí. Učím se od mistrů. Otázka, zda je loutkoherectví dostatečně po-

pulární, pro mne není podstatná.

Obligátní otázka: jak jste získal angažmá v Loutkovém divadle Ostrava?

Byla to souhra příznivých okolností. Jelikož Divadlo loutek Ostrava vytvořila dvě nová herecká místa, jeho umělecký šéf, Václav Klemens, písemně oslovil Katedru alternativního a loutkového divadla, jmenovitě Miroslava Krobota, vedoucího mého ročníku, a děkana katedry Karla Makonje, s nabídkou umístění pro některého z absolventů ročníku.

Později se Václav Klemens přijel podívat na absolventské představení Idiot pod režijním vedením Miroslava Krobota. Tam jsem mu padl do oka. Jistou roli v jeho volbě sehrála i skutečnost, že pocházím z Havířova a angažmá v Ostravě by mi vlastně umožnilo vrátit se domů.

Jsou i jiné druhy divadla, které vás zajímají a kterým se věnujete?

Můj ročník na DAMU je poznamenán ambicí vyniknout v činohře. Možná proto, že jeho vedoucím byl

skvělý herec, režisér a umělecký šéf Dejvického divadla Miroslav Krobot. I já jsem tím poznamenán, ale neznámá to, že se budu vyhýbat novým příležitostem. Naopak, jsem alternativní herec a přijímám výzvy.

Je v rámci loutkového divadla něco, co byste si do budoucna rád vyzkoušel, nebo jste spíš loutkářský tradicionalista?

Chtěl bych udělat loutkové představení pro dospělé tak, aby s nimi pohnulo. Technika není podstatná, jde jen o formu. Pokud mi loutky pomohou jako prostředek k prolomení hranic, pokud jejich prostřednictvím dokážu sdělit emoce a silný příběh, dojmout dospělé publikum, budu spokojený.

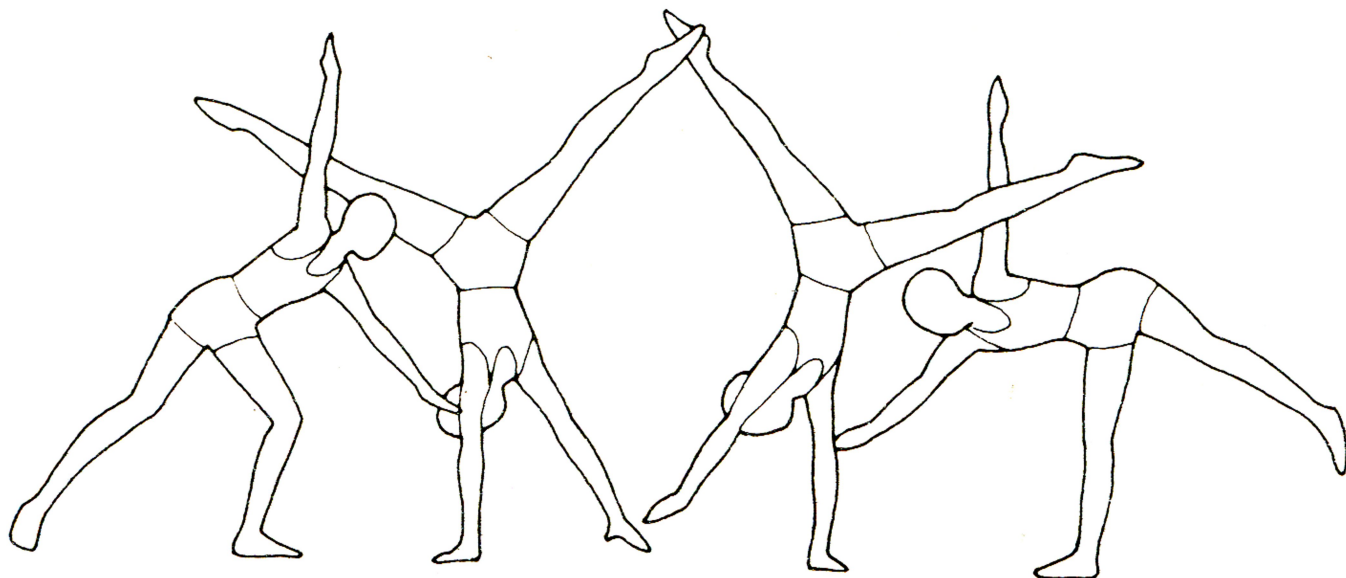
Strávil jste léta studií a část své herecké praxe v Praze. Nyní jste se přesunul do Ostravy, což je úplně jiný divadelní svět, a nejen divadelní. Jak si zvykáte na zdejší styl života a divadelní tvorbu? Udržujete stále nějaký tvůrčí kontakt s Prahou?

Je to můj domov. Ostravu nevnímám jako cizí nebo jiné prostředí. Styl života je jiný hlavně díky tomu, že již nejsem student. Tvůrčí kontakt s Prahou přitom stále udržuji. Neustále hrajeme v DISKu naše poslední absolventské představení. Dále účinkuji v dalším projektu v Divadle Na zábradlí. Točil jsem epizodní role ve filmech a televizních seriálech a doufám, že to bude pokračovat nadále. Praha je můj druhý domov a díky nově rozšířenému přímému vlakovému spojení z Havířova je vlastně za humny.

VERONIKA ŠTEFANOVÁ

A kdo jsme vlastně my?

(Redakce se představuje.)

MARTIN MACHÁČEK

Teatrální teatrolog. Student Kabinetu divadelních studií Masarykovy univerzity v Brně. Editor a autor internetového časopisu o divadle Roz-Razil online. Amatéřský kritik, dramatik a grafik. Hry pro divadelní uskupení PuMoWo píše pod přezdívkou Caroline Dark a jako VJ Tuppi Uder vystupuje s několika kapelami. Milovník sušeného hmyzu a Büchnerova Vojčka.

Do redakce OST-RA-VARu byl pozván kolegyní Veronikou Štefanovou, za což by jí rád nějak nekonvenčně poděkoval. Například sepsáním nekonvenčního medailonu. Od redakčního působení si slibuje několik smysluplně probdělých nocí a hlavně nepřetržitý večírek s kolegy, kteří mu takto mohou předat cenné zkušenosti - jak a co si o divadle myslet, pomohou mu najít, v čem se skrývá pozitivní ideologie

a čeho nebezpečného se naopak štitit. Při redakční práci se, mimo jiné, nejvíce těší na družbu spřátelených center české teatrologie. Na jejich vzájemné porozumění, které vždy tak idylicky souznělo. Studenti, jejich pedagogové i divadelníci samotní, vše bez přetvářky, pýchy a předsudků.

Samou nedočkavostí neusedí na labutí píseň dekadence *Cenci* v režii Anny Petrželkové, o němž slyšel v mnoha seriózních i subverzních divadelních kruzích. Je zvědav na dílo jejího tatínka, jeho oblíbeného českého divadelního mága, jaký *Blues* rozehraje mezi léty 1890 a 1940 v Bezručích. Nakonec s jistým temným vzrušením očekává, jaképak André Hübner – Ochodlo oslaví v Aréně *Jubileum*. Návrat festivalu OST-RA-VAR do českého divadelního kontextu po nedlouhé a mrzuté přestávce uvítal.

MICHAELA MALČÍKOVÁ

Studentka navazujícího magisterského studia oboru Teorie a dějiny divadla na Katedře divadelních studií FF MU. Nejnovější posila redakční sestavy internetového časopisu Roz-Razil online. Přestože je jí zde svěřena správa sekce, která se věnuje domovským brněnským divadelním scénám, sama si čas najde také na reflexi divadelních festivalů v Praze, Plzni nebo Hradci Králové. Působila rovněž v rámci tištěné redakce posledního ročníku zlínského festivalu a nabídku spolupráce s redakcí dalšího půlkulatého výročí festivalu OST-RA-VAR už v rámci dodržení soukromé tradice nemohla nepřijmout.

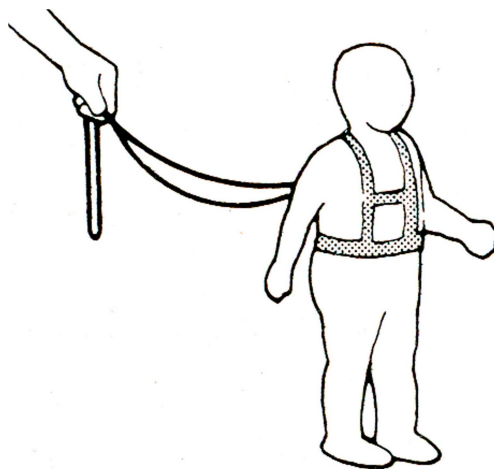
S nadšením se vydává vstříc festivalu, který na sebe nechal tak dlouho čekat. Je pro něj ochotná zdolávat kilometry mezi redakcí, stravovacími zařízeními a divadelními budovami, někdy nad ránem zkonsumovat blíže nespočitatelné množství šálků kávy a obětovat prsty rozedrané od klávesnice, aby nakonec statečně šla s kůží na trh a položila hlavu na špalek pod popravčí meče zkušenějších, ostrílených kolegů. Svá velká očekávání upíná k programu pátečního dne.

VLADIMÍR MIKULKA

Divadelní kritik. Vystudoval ČVUT – FEL a divadelní vědu na FFUK, v letech 1999 – 2010 redaktor Divadelních novin (v letech 2010 – 2011 vedl internetový portál iDN). Od března 2011 redaktor Světa a divadla. Publikuje v Lidových novinách a v časopisech Svět a divadlo, Respekt a A2. Pracuje v Divadelním ústavu v oddělení Bibliografie – zahraniční divadelní periodika.

Hraje a zpívá ve skupině *Inženýr Vladimír (Rockband)* a je režisérem, autorem a příležitostným hercem divadelního uskupení *Ing. Antonín Puchmajer D.S.* Nepravidelně též spolupracuje s *Divadelní společností Dr. Krásky*.

Jeho účinkování ve Zpravodaji začalo na perónu ostravského nádraží při vespolečném mátožném odjezdu z loňského ročníku OST-RA-VARu, kde relativně čilá Veronika Štefanová prohodila cosi jako: „*A příští rok bys mohl dělat Zpravodaj s náma, aby sis nemusel zase platit hotel. Bude to legrace.*“ Jsou nabídky, kterým se jednoduše nedá odolat.

IVA MIKULOVÁ

Do Ostravy přijíždí zastupující brněnskou Katedru divadelních studií na FF Masarykovy univerzity, na níž působí již druhým rokem jako doktorka. Přestože kvůli své disertaci, v níž se pokouší seskládat režijní obraz Karla Nováka, objíždí archivy téměř po celé republice, do Ostravy se vždy vrací čistě za účelem několika příjemně strávených dnů na OST-RA-VARu. Jako již pokaždé přijíždí sem z vyslanectví nejen akade-

mického, leč i žurnalistického, coby zástupce internetového serveru Roz-Razil online, který spolu s několika kolegy z katedry spravuje. Je ráda, že se letos na základě nabídky Veroniky Štefanové podařilo zdvojit psavá média, a tak budou tištěné recenze zároveň vycházet také na našem serveru. Bleskurychlost zveřejnění si může pohlídat okamžitě, neb kolega Macháček, náš editor, jest také součástí redakce. Za což je ráda. Neb OST-RA-VAR je kromě přehlídky několika výborných divadel také místem setkávání. Mimo jiné i v nezapomenutelné a legendární ubytovně Pod mostem, kam se při svém prvním ročníku bála vstoupit. Pak pochopila, že se jedná o pravé, doslovně undergroundové ubytování, kde se o divadle, nejen ostravském, povídá nejlépe.

Po roční odmlce se těší na všechny probdělé noci v redakci a o to náročnější rána, na všechna v lidských silách zvládnutelně viděná představení a hlavně na ta setkávání.

PAVLÍNA PACÁKOVÁ

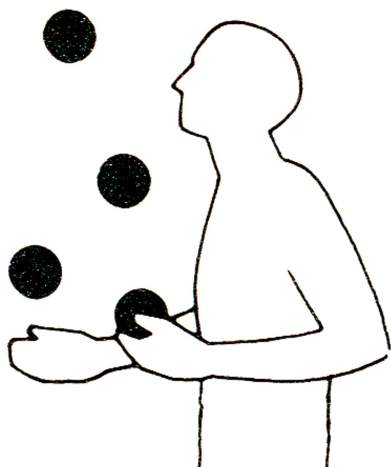
Začátek mé cesty k divadelní teorii a kritice je v Brně na Janáčkově akademii, kde jsem absolvovala bakalářský stupeň na ateliéru divadla a výchovy. Dodnes jsem se tohoto oboru tak docela nevzdala a působím jako pedagog literárně dramatického oboru na základní škole. Právě JAMU však ve mně probudila vášně pro hraniční divadelní formy, které spadají pod Divadlo utlačovaných Augusto Boala, a pro politické divadlo vůbec. Několik mých praktických zkušeností s divadlem fórum vyústilo v organizaci jeho

festivalu, a právě při diskusích, které v rámci festivalu probíhaly, jsem o divadle začala uvažovat teoreticky více, než kdy před tím. Vědomí, že fóru v Česku nechybí praxe, ale právě teorie, mě přivedlo z Moravy zpátky domů, do Prahy, konkrétně na katedru teorie a kritiky DAMU. Tady se můj zájem rozšířil o teorii kritiky jako takovou, a kromě publikační činnosti v časopise Hybris se zabývám úvahami nad tím, zda a za jakých předpokladů může být kritika objektivní.

Divadlo fórum mi tolik učarovalo především proto, že propojuje divadlo a diskusi. Umožňuje divákům reflektovat viděné přímo v průběhu dílny. Obecně je dobrých "živých" diskusí o představení (a inscenaci) jako šafránu. Při takové debatě člověk může získat zcela nové úhly pohledu, divácký zážitek získává nové rozměry. Na OST-RA-VARu jsou prý diskuse "skvělé", a to je důvod, proč žádnou nevynechám!

VERONIKA ŠTEFANOVÁ

Je absolventkou bakalářského studia Divadelní vědy a Bohemistiky na FF UP v Olomouci a magisterského studia Divadelní vědy na FF UK v Praze. V současné době studuje ve III. ročníku doktorandského studia na Katedře divadelní vědy FF UK a působí jako odborná pracovnice v oddělení Bibliografie Institutu umění – Divadelního ústavu v Praze. Odborně se zabývá fenoménem nového cirkusu, spolupracuje s českým centrem pro nový cirkus Cirqueon a od roku 2008 se aktivně věnuje divadelní kritice a publicistice (Svět a divadlo, Divadelní noviny, Roz-Razil online, A2). Ve volném čas se

zavěšuje na hrazdy a skáče salta na gymnastické trampolíně.

Skvělé divadlo, nezapomenutelná atmosféra, vtipní lidé a odříkání společenských radovánek kvůli povinnostem v redakci - tak si vybavuje několik předchozích ročníků oblíbeného a vždy napjatě očekávaného festivalu OST-RA-VAR. Letos to bude po čtvrté, co se bude festivalu účastnit jako šéfredaktorka, lépe řečeno jako jedna ze složek redakčního vedení. Nejvíce se těší na spolupráci s talentovanými redaktory a spokojené tváře účastníků festivalu při ranním čtení Zpravodaje.

MICHAL ZAHÁLKA

Říkala mi nedávno jedna ostravská kamarádka, jak nám závidí všechna ta pražská divadla. „*Leckdy není moc o co stát,*“ říkal jsem. „*A nejlepší divadla jsou stejně v Ostravě, ne?*“ Netvářila se přesvědčeně, já o tom s trochou nadšázky přesvědčený jsem. Přesto - ač mám i Ostravu samu moc rád - dosud mi nikdy OST-RA-VAR z časových důvodů nevyšel. Jsem tedy především zvědavý.

A do toho mě oslovila Veronika Štefanová, zda bych se ostravského

dění nechtěl účastnit coby člen redakce tohoto listu. Rád jsem přijal, a navíc jsem si na sebe upletl ještě další bič - nabídl jsem, že se budu starat o zpravodajovou grafiku. A tak se už pár týdnů snažím zjistit, jak vlastně ten grafický program funguje, a zatím jen matně tuším, jaké legrácky mě čekají v ostrém provozu.

A mám-li říci něco o sobě: studuju na Katedře divadelní vědy FF UK. Občas, nebo i docela často, někam píšu (Divadelní noviny, Svět a divadlo, Amatérská scéna), trochu překládám (z francouzštiny a angličtiny), rád a špatně zpívám a nerad a špatně hraju fotbal (mimo jiné).

PETR HORÁK (ext. redaktor)

Je absolventem magisterského studijního oboru Učitelství českého a ruského jazyka pro střední školy FF Ostravské univerzity a programu celoživotního vzdělávání Teorie a dějiny dramatické a scénické tvorby FF Ostravské univerzity. Vztahům české a ruské divadelní avantgardy byla věnována jeho diplomová práce o divadelním organizátorovi, herci a režiséru Vladimíru Gamzovi. V současnosti se živí jako středoškolský učitel českého jazyka na ostravském Gymnáziu Olgy Havlové, kde vede studentský divadelní soubor. Věnuje se také kulturní a divadelní publicistice (Nové břehy, Protimluy, Divadelní noviny). Je externím redaktorem festivalového Zpravodaje a jako „Ostravak“, který většinu inscenací zhlédl již v průběhu sezóny, má na starosti tvorbu tipů, popřípadě výstrah dne, a pořizování rozhovorů s divadelními režiséry.

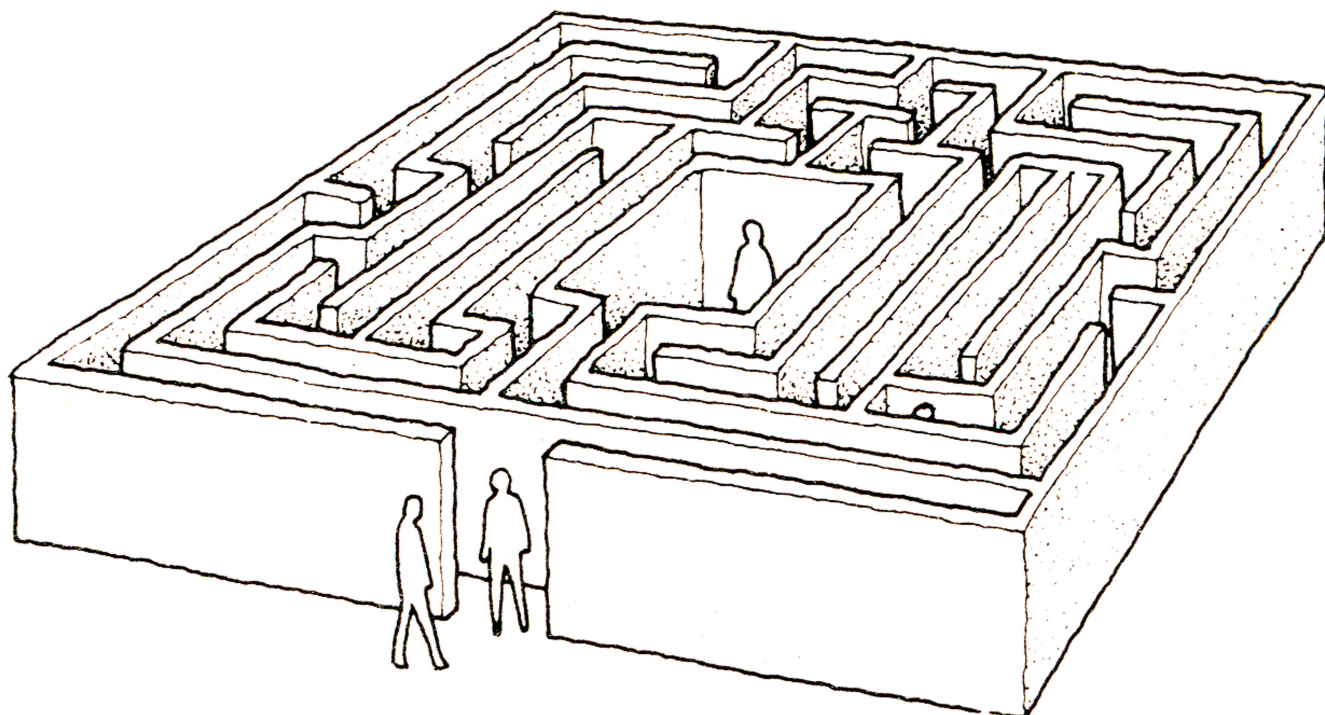
NEJ z OST-RA-VARu!

Minulý rok se členům redakce Zpravodaje OST-RA-VARu povedlo zorganizovat událost, u které doufali, že se stane tradicí: účastníci jistě vzpomínají na poslední festivalový večer, kdy byly předány ceny i polibky vítězům soutěže o NEJ... z OST-RA-VARu. Tím NEJ... se pochopitelně myslí NEJLEPŠÍ a ten, kdo rozhoduje, jste právě vy diváci! Loňské čtyři soutěžní kategorie letos trochu pozměníme a zároveň rozšíříme. Minulý rok diváci vybírali nejlepší inscenaci, hodnotili nejlepší ženský a mužský herecký výkon a svěřovali se, co bylo jejich nejlepším festivalovým zážitkem. Své nejlepší zážitky si tentokrát můžete sdělovat v rámci opojných soirée v Divadelním klubu.

KATEGORIE jsou tyto:

1. Nejlepší inscenace
2. Nejlepší ženský herecký výkon
3. Nejlepší mužský herecký výkon
4. Nejlepší scénografie
5. Nejlepší hudba
6. Nejlepší kostýmy

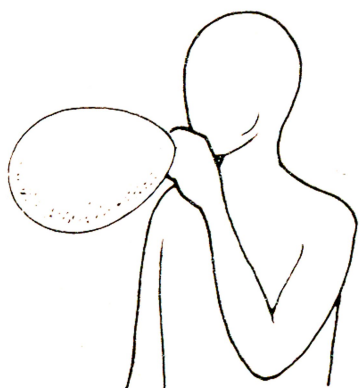
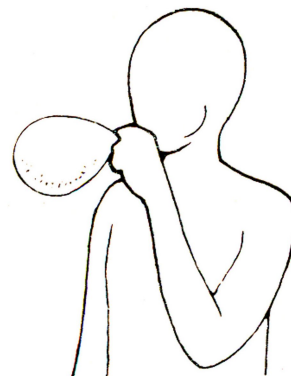
Nastražte uši, otevřte oči a vnímejte, kriticky i shovívavě. Slavnostní vyhlášení a předávání cen se uskuteční na ještě slavnostnějším zakončení 15. festivalového ročníku OST-RA-VARu.

Hvězdičky, hvězdičky, hvězdičky

Letošní Zpravodaj bude Zpravodajem hvězdným. Rozhodli jsme se totiž hned pro trojí hvězdičkování. Přesněji řečeno, rozhodli jsme se pro dvojí hvězdičkování; když to ale zjistil náš nejvyšší festivalový nadřízený Marek Pivovar, inspirovalo jej to k ještě jednomu hvězdičkování, které nám vzápětí zadal tak říkajíc bez možnosti odmlouvání.

První hvězdičkování bude úplně obyčejné hvězdičkování, na jaké jsou všichni zvyklí. V každém Zpravodaji vyjde tabulka představení z předchozího dne s příslušným hodnocením od přítomných pedagogů a kritiků. Čímžto přítomné pedagogy a kritiky jménem redakce předem vyzývám k laskavé spolupráci.

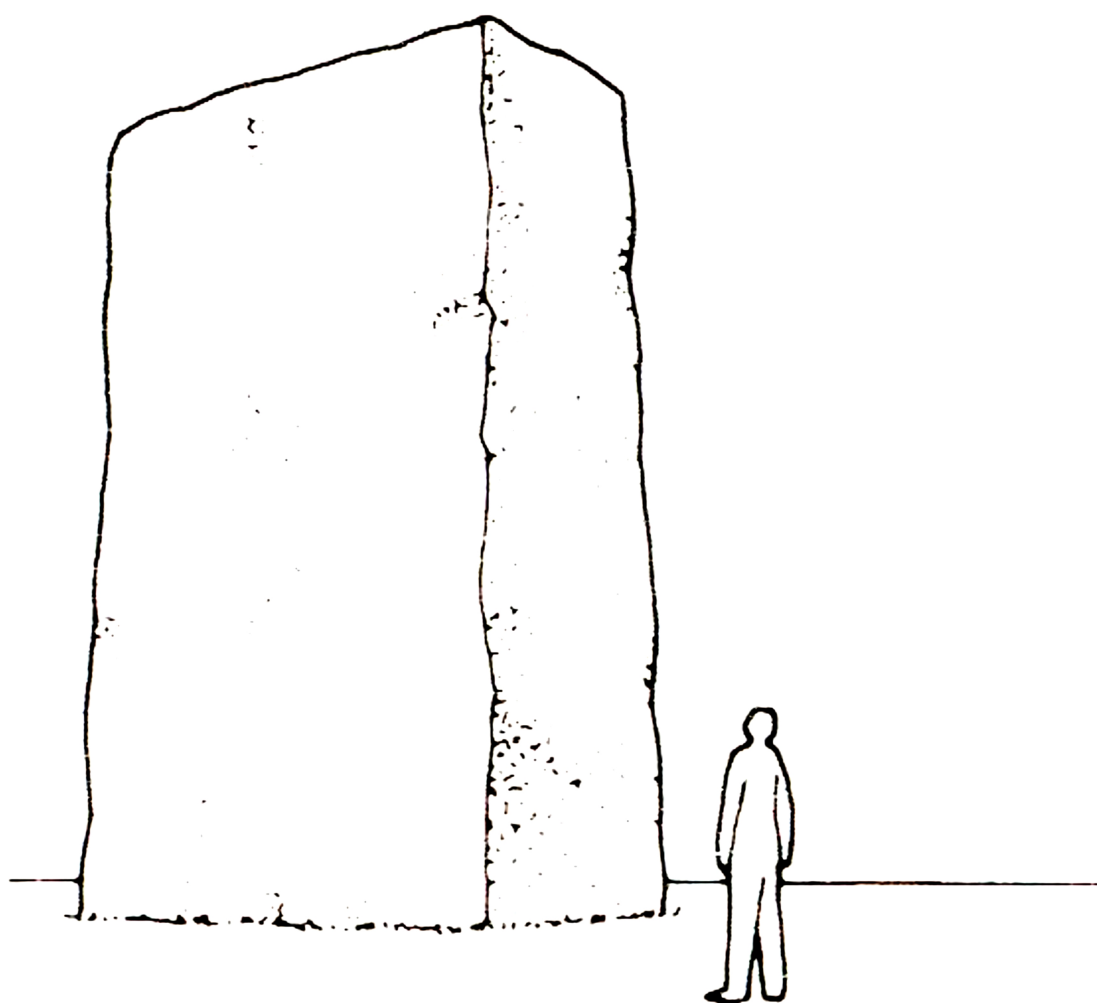
Druhé hvězdičkování bude redakční a naleznete jej pod každou recenzí. Vzhledem k tomu, že v letošním Zpravodaji budeme mít na každou inscenaci pouze jednu recenzi - a názory redaktorů se mohou lišit - rádi bychom alespoň touto formou nabídli průhled do toho, jak si ten který titul vedl u recenzentových kolegů.

Třetí hvězdičkování se objeví pouze v posledních „podebatních“ číslech Zpravodaje. Bude vypadat stejně jako úplně-obyčejné-hvězdičkování-na-jaké-jsou-všichni-zvyklí, jenže obráceně: ostravští herci a režiséři zhodnotí, jak dobře o nich přítomní pedagogové, kritici a studenti debatovali. Zkusíme zabránit alespoň tomu, aby účinkující hvězdičkovali debatu o inscenaci, ve které sami účinkovali, úplně najisto to ale zatím slíbit nemůžeme.

Hvězdičkové stupně budou od pěti do jedné. Slovně si to představujeme zhruba takto. Inscenace je: 5 - výborná, 4 - docela dobrá, 3 - průměrná, 2 - nic moc, 1 - mizerná.

VLADIMÍR MIKULKA

Šéfredakce: Vladimír Mikulka - Veronika Štefanová

Redakce: Petr Horák (ext.) - Martin Macháček - Michaela Malčíková - Iva Mikulová
- Pavlína Pacáková - Michal Zahálka

Grafik: Michal Zahálka

Festival pořádá činohra Národního divadla moravskoslezského ve spolupráci
s Komorní scénou Aréna, Divadelní společností Petra Bezruče a Divadlem loutek
Ostrava za podpory statutárního města Ostravy.